

УДК: 349.231; 351.82; 631.1:351, 35.075:005.591.6

УКПП

№ держреєстрації 0118U100146

Інв. № ( )

Міністерство освіти і науки України

Національний університет біоресурсів і природокористування
України
(НУБіП України)

03041, м. Київ-41, вул. Героїв оборони, 15
тел. (044) 527-81-54

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник науково-дослідної частини,
д-р с.-г. наук

В. Отченашко

підпис

(дата)

Автор:

В.В. Олійник, керівник НДР, професор кафедри публічного управління та менеджменту інноваційної діяльності д.держ.упр., доцент

ЗВІТ ПРО НАУКОВО-ДОСЛІДНУ РОБОТУ

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ І МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

Директор ННІ
неперервної освіти і туризму
(к.е.н., ,
професор)

підпис

21.11.2019 р.

МП

М.М. Куласць

Керівник науково-дослідної
роботи (професор кафедри
публічного управління
та менеджменту
інноваційної діяльності,
д. держ.упр.)

підпис

21.11.2019 р.

В.В. Олійник

2019

ВИКОНАВЦІ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ

№	Прізвище, ініціали	Науковий ступінь, вчене звання	Посада в темі
1.	Олійник В.В.	д.держ.упр, доцент	керівник НДР
2.	Грищенко І.М.	д.держ.упр, доцент	відповідальний виконавець НДР на громадських засадах
3.	Витвицька О.Д.	д.е.н., професор	виконавець на громадських засадах
4.	Приліпко С.М.	д.держ.упр, доцент	відповідальний виконавець НДР на громадських засадах
5.	Скрипниченко В.А.	к.е.н., доцент	відповідальний виконавець
6.	Стретович О.А.	к.е.н., доцент	виконавець на громадських засадах
7.	Янчевський Р.В.	к.е.н., доцент	виконавець на громадських засадах
8.	Обиход К.В.	асистент, технічний секретар	виконавець на громадських засадах
9.	Горбата Л.П.	аспірант	виконавець на громадських засадах
10.	Гребенюк Б.О.	аспірант	виконавець на громадських засадах
11.	Мухін В.М.	аспірант	виконавець на громадських засадах
12.	Павловська А.О.	аспірант	виконавець на громадських засадах
13.	Федорова А.М.	аспірант	виконавець на громадських засадах
14.	Хмельовський А.М	аспірант	виконавець на громадських засадах
15.	Дідик В.П.	магістр	виконавець на громадських засадах
16.	Олар Ю.М.	магістр	виконавець на громадських засадах
17.	Чикотило Т.О.	магістр	виконавець на громадських засадах

РЕФЕРАТ

Звіт про НДР: 31 с., 1 табл., 29 джерел.

Аграрна сфера, державне управління, державне регулювання, інноваційні процеси, інновація, механізми реалізації, публічне управління, сфера суспільного життя, соціогуманітарна сфера.

Об'єкт дослідження – інноваційні процеси у сфері публічного управління.

Мета роботи – наукове обґрунтування теоретичних засад і механізмів реалізації інноваційних процесів в публічному управлінні та вироблення науково-практичних рекомендацій щодо їх імплементації.

Методи дослідження – теоретичні методи: порівняльного аналізу, узагальнення, абстрагування, термінологічного аналізу.

Звіт про науково-дослідну роботу містить розділи:

1. Аналіз сучасних проблем в організації діяльності влади на місцевому рівні в умовах інноваційного розвитку. У розділі узагальнено проблеми організації діяльності влади на місцевому рівні, розкрито проблеми в організації діяльності місцевої влади, зокрема правові та організаційні прогалини у наданні повноважень місцевим органам державної влади та місцевого самоврядування (у сферах інфраструктури, освіти, охорони здоров'я, земельних відносин тощо). Викладено характеристику наукових результатів дисертаційних досліджень з питань реалізації інноваційних процесів у публічному /державному управлінні та інших галузях (економіці, освіті).

2. Апробація результатів наукового дослідження. Розділ містить інформацію щодо участі виконавців у різноманітних науково-практичних конференціях всеукраїнського та міжнародного рівнів.

3. Перелік наукових та навчально-методичних праць, виданих виконавцями НДР. Наведено список опублікованих та підготовлених до видання наукових та методичних праць виконавців НДР.

ЗМІСТ

Вступ	5
1. Аналіз сучасних проблем в організації діяльності влади на місцевому рівні в умовах інноваційного розвитку.	9
2. Апробація результатів наукового дослідження.....	15
3. Перелік наукових та навчально-методичних праць, виданих виконавцями НДР.....	16
Висновки	26
Перелік джерел посилання	28

Вступ

Сучасні процеси суспільного розвитку обумовили необхідність запровадження нових ефективних інструментів, засобів і технологій не лише в економіці, на виробництві, на рівні підприємства, а й у сфері управління, зокрема публічного. Головним суб'єктом інноваційного розвитку національної економіки в цілому та суб'єктів її господарювання зокрема є держава, яка і визначає вибір певної моделі інноваційного розвитку. Держава створює умови для підвищення науково-технологічного потенціалу країни, визначає пріоритети у сфері науково-технологічної діяльності і підтримує їх розвиток через систему фінансово-кредитних та податкових інструментів, формує організаційні механізми інформаційного і ресурсного забезпечення інноваційної діяльності. З цією метою створюється законодавче забезпечення, яке встановлює правові, економічні та організаційні умови науково-технічної та інвестиційної діяльності, визначає порядок і умови надання підтримки суб'єктам інноваційної діяльності. Ці заходи здійснюються через державну інноваційну політику [11].

В останні роки в Україні запроваджені реформи (адміністративна, державної служби, медична, освітня, децентралізації влади та багато інших), які актуалізували завдання створення та впровадження в усі сфери діяльності інновацій та інноваційних процесів, що оформилося у виробленні державної інноваційної політики України, яка, на думку вітчизняних вчених, являє собою сукупність правових, політичних, економічних, соціальних, інформаційних, освітніх, організаційних та інших заходів, здійснюваних органами державної влади України і органами місцевого самоврядування для реалізації цілей і принципів в області інноваційного розвитку [18, с. 150]. У свою чергу, формування інноваційної політики пов'язане насамперед з переорієнтацією системи державного (або публічного - прим. авт.) регулювання на всебічне заохочення підприємництва, приватної ініціативи [10]. Вирішення цього завдання передбачає необхідність оновлення самого публічного (державного) управління на засадах інноваційності, реалізації інноваційних процесів у різних

напрямах здійснення публічного управління. Важливість зазначеної діяльності підтверджується Законом України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 р. № 40, у якому визначаються мета, принципи і завдання державної інноваційної політики, шляхи здійснення державного регулювання інноваційної діяльності [8].

Питання сутності та особливостей інновацій, інноваційного розвитку організації, установ і підприємств, організації інноваційних процесів, змісту управлінських інновацій стали предметом наукового дослідження багатьох вітчизняних і зарубіжних вчених, зокрема: Ю.Бажала, Дж. Біркіншоу, П. Друкера, Т. Дудара, М. Дяченко, С. Ілляшенка, В. Захарченка, О. Карлінської, А. Латкіна, В. Мельниченка, М.Дж. Мола, О. Молчанової, Г. Плешу, А. Пригожина, Л. Прокопишина, О. Суріна, О. Мармази, І. Федулової, Г. Хеймела, Н. Чухрай, О. Юркан, Б. Санто, М. Портера, К. Фрімена та інших.

Дослідження цих науковців розкривають поняття та проблеми управління інноваційною діяльністю, підходи до класифікації інновацій, особливості процесу їх реалізації, значення управлінських інновацій для ефективного розвитку суб'єктів господарювання.

Проблема управлінських інновацій привертає увагу широкого кола фахівців. Теоретичні і практичні проблеми організаційних змін, підвищення ефективності управлінської діяльності в різних сферах у результаті впровадження управлінських інновацій взаємозв'язку соціальних та управлінських трансформацій досліджують вчені: В.Авер'янов, Г.Атаманчук, В.Бакуменко, М.Білинська, В.Бодров, В.Воротін, В.Гріньов, Д.Кокорін, О.Лебединська, В.Луговий, В.Мартиненко, О.Машков, М.Мельник, О.Оболенський, Л.Огольова, М.Окландер, О.Панкрухін, Я.Радиш, В.Рижих, І.Розпутенко, Л.Сморгунов, В.Цветков, А.Чемерис, І.Черленяк, В.Шамрай, В.Юрчишин та багато інших.

У сучасній Україні перехід на інноваційний розвиток країни вимагає створення національної системи управління інноваціями, спрямованої на

підвищення сприйнятливості економіки і всього суспільства до інновацій. Одним з найважливіших елементів такої системи є відбір, підготовка та підтримка кваліфікованих кадрів, здатних управляти інноваційним процесом. Відповідно підготовка кадрів для управління інноваційною сферою набуває стратегічного значення.

Сфера освіти, як складова соціогуманітарної сфери суспільства, покликана відігравати надзвичайно важливу роль і значення для підготовки кадрів, які здатні створювати і впроваджувати інновації в різних сферах життєдіяльності. Саме тому на сьогоднішньому етапі розвитку наукової галузі освіти нові педагогічні технології розробляють у теоретичному і дидактичному аспектах, активно вивчається досвід науково-практичних інновацій. Насамперед можна відзначити наукові праці І. Бома, В. Давидова, Л. Занкова, О. Киричука, М. Кларіна, В. Лозової, Дж. Майер, М. Махмутова, О. Пехоти, О. Пометун, О. Попова, Р. Реванса, Г. Селевка, М. Скрипника, К. Стоута, Дж. Шнайдера та ін.

Основним проблемам інноватики в сучасній теорії і практиці освітньої сфери та управління нею присвячено дослідження Л. Буркової, Л. Даниленко, І. Дичківської, Д. Джонсона, О. Козлової, М. Крюгера, А. Підласого, О. Попової, І. Пригожина, К. Ушакова, А. Хуторського, Н. Юсуфбекової та ін. Незважаючи на це, впровадження нових технологій у сучасну педагогічну практику, як зазначають дослідники, здійснюється дуже повільно, а іноді спостерігається механічне копіювання цих технологій.

Проблемі розвитку інноваційних процесів в освіті присвячено досить велику кількість досліджень, зокрема наукові праці: С. Бараннікова, В. Жівікіна, В. Загвязінської, М. Кларіна, Г. Коджаспарова, Н. Кузькіна, В. Ляудіса, А. Моїсеєва, А. Пригожина, В. Рибакіна, В. Сластеніна, В. Ушачева, Т. Шамової, П. Щедровіцької, А. Хуторської і інших. Цими вченими обґрунтовано теоретичні положення щодо управління освітніми інституціями, розкрито основні поняття в контексті освітньої специфіки (інновація, нововведення, нововведення, інноваційний процес та ін.).

Одним з пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2017-2021 роки, що визначені постановою КМУ від 28 грудня 2016 р. № 1056 визначено «Технологічне оновлення та розвиток агропромислового комплексу» [7].

Незважаючи на наявність великої кількості досліджень щодо проблеми розробки та впровадження інновацій в різних сферах, у т.ч. і в публічному управлінні, з оглядом на сучасні реформи та суспільні виклики невирішеними на сьогодні є питання, пов'язані з визначенням та обґрунтуванням теоретичних засад, механізмів та інструментів, особливостей реалізації інноваційних процесів у різних напрямках реалізації публічного управління.

Зазначене вище обумовлює актуальність і важливість як в теоретичному, так і в прикладному контекстах ініціативної науково-дослідної теми «Теоретичні засади та механізми реалізації інноваційних процесів в публічному управлінні».

Метою науково-дослідної роботи є наукове обґрунтування теоретичних засад і механізмів реалізації інноваційних процесів в публічному управлінні та вироблення науково-практичних рекомендацій щодо їх імплементації.

Галузями застосування отриманих наукових результатів є сільське господарство, публічне управління та адміністрування, економічні науки.

Досліджувана тема НДР є першою науково-дослідною роботою, що здійснюється в НУБіП України.

1. Аналіз сучасних проблем в організації діяльності влади на місцевому рівні в умовах інноваційного розвитку.

Реалії політико-правового та соціального буття української держави, яка на конституційному рівні задекларувала демократичну форму державного правління, зумовлюють нагальну потребу науково-теоретичного аналізу проблем, що виникають у процесі подальшого формування правової держави та якісних структурних перетворень суспільства. Такі тенденції спонукають фахівців у сфері державного управління до інтенсивного пошуку принципово нових підходів на шляху кардинальної зміни та вдосконалення існуючої системи територіальної організації влади в Україні в умовах світових інноваційних процесів.

З часу набуття незалежності механізм функціонування органів публічної влади в Україні постійно перебуває на стадії реформування. Відтак виникає необхідність створення збалансованої системи публічної влади, підвищення ролі місцевого самоврядування та вироблення концепції щодо комплексного реформування системи місцевих органів державної і муніципальної влади. Події останніх п'яти років ще чіткіше окреслили європейський вибір України, що, своєю чергою, актуалізувало проблему реалізації ратифікованих угод з країнами Європейського Союзу, зокрема й положень Європейської хартії місцевого самоврядування, а також забезпечення якісного розвитку регіонів, як важливих складових економічної системи держави [5, с. 212-222].

Незважаючи на активні кроки України у напрямі реформування місцевого самоврядування, багато проблем, пов'язаних зі здійсненням влади на регіональному рівні, залишаються невирішеними. Зокрема, найбільші дискусії точаться навколо удосконалення організації муніципальної влади, відносин між органами самоврядування та місцевими державними адміністраціями; оптимізації порядку формування місцевих рад, зміцнення матеріальної та фінансової основи місцевої влади [8, с. 352–353].

Значний внесок у дослідження проблем організації державної влади загалом зробили вітчизняні фахівці у галузі державного управління та місцевого самоврядування: Т. Безверхнюк, І. Грищенко, О. Кучабський, О. Лазор, М. Пухтинський, В. Яцуба та ін. Питанням розмежування функцій між органами державної влади та органами місцевого самоврядування України присвячені праці О. Рябченка, О. Батанова, В. Карпенка; необхідність трансформації територіальної організації влади обґрунтовувалася у працях О. Батанова, М. Баймуратова, В. Борденюка, Ю. Ганущака, В. Григор'єва, І. Зайця, І. Козюри, М. Коліушка, І. Корнієнка, В. Куйбіда, М. Орзіха, А. Ткачука, В. Толкованова, О. Томкіної, В. Шаповала та інших учених.

Проте серед невирішених частин загальної проблеми залишається відсутність єдності підходів щодо розв'язання проблем організації діяльності влади на місцевому рівні в сучасних умовах інноваційного розвитку, в тому числі проведення децентралізації в Україні.

Варто зазначити, що на сьогодні в науковій літературі й законодавчих актах задекларовані такі особливості організації діяльності місцевої влади, які найбільш точно сформульовані в монографії І. Грищенко: «Щоб якнайкраще реалізувати повноваження, їх розподіл необхідно здійснити за принципом субсидіарності, тобто найбільш важливі для життєдіяльності людей повноваження передати на найближчий до людей рівень влади – в громади» [1, с. 210].

Тобто, повноваження необхідно передати на максимально низький рівень, на якому можливо і доцільно здійснювати ці повноваження з огляду на кадровий, фінансовий, інфраструктурний потенціали та ресурси, що необхідні для реалізації повноважень на такому рівні. При цьому органи місцевого самоврядування повинні мати ефективні правові інструменти реалізації місцевої політики у межах переданих повноважень, а також достатні кадрові можливості.

Мабуть в контексті виокремлення найбільш актуальних проблем організації діяльності органів місцевої влади, доцільно звернути увагу на

організацію діяльності всіх елементів системи місцевого самоврядування і на повноваження, які вони можуть виконати, а також, на організацію діяльності місцевих органів виконавчої влади і їх роль в умовах децентралізації влади.

Незважаючи на закріплені у законодавстві основи організації діяльності місцевих органів влади, на практиці виникає дуже багато проблемних питань, які детально описують та досліджують вітчизняні науковці, зокрема: Г.В. Макаров, О.М. Держалюк та Ю.Б. Каплан, роблячи акцент на «певній деформованості» системи місцевого самоврядування та місцевих органах державної виконавчої влади в Україні.

Фахівці та науковці стверджують, що в Україні існують сім найбільш поширених видів адміністративно-територіальних одиниць, що мають органи місцевого самоврядування, проте лише в містах обласного підпорядкування у повному обсязі є умови, необхідні для повноцінного здійснення самоврядних повноважень. Натомість найменш забезпеченими є райони у містах (мають представницькі та виконавчі органи самоврядування, але не мають ані статусної громади, ані власних доходів та бюджетної самостійності, ані виключних самоврядних повноважень (останні делегуються виключно міськими радами). Органи місцевого самоврядування районного та обласного рівнів, на яких концентруються досить широкі повноваження та бюджетні кошти, не можуть формувати власні виконавчі комітети (функції останніх виконують державні адміністрації відповідного рівня). До того ж районні та обласні ради не мають статусної територіальної громади, є специфічними представницькими самоврядними органами, оскільки представляють виключно спільні інтереси територіальних громад, що входять до їх складу.

Сільські, селищні та міські (міст районного значення) громади мають представницькі органи (ради) та їхні виконавчі комітети, мають і власні повноваження, проте обмежені можливості для здійснення прямих міжбюджетних відносин із центральною владою, що обмежує їхню фінансову самостійність [6, с. 15].

Науковці звертають увагу на недосконалість критеріїв класифікації територіальних громад з точки зору надання їм того чи іншого обсягу повноважень. Так, через відмінності у кількості населення та розмірі місцевих бюджетів недоцільним є визначення єдиного переліку повноважень для органів місцевого самоврядування сіл, селищ та міст різного ступеня підпорядкування. Аналогічно нечітким є й розподіл компетенції органів місцевого управління та місцевого самоврядування на різних рівнях адміністративно-територіального поділу: між районними та обласними радами; між районними та обласними державними адміністраціями; між місцевими радами у разі входження адміністративно-територіальних одиниць одного рівня одна до одної (наприклад, міст та селищ до складу міських рад) зі збереженням відповідних органів місцевого самоврядування [6, с. 16].

Варто зазначити, що загалом проблеми організації влади на місцевому рівні можна поділити на декілька груп: сфера інфраструктури, освіти, охорони здоров'я, земельна сфера тощо. Розглянемо детальніше деякі з них.

Інфраструктура. Внаслідок фіскальної децентралізації у місцевих бюджетах з'явилися великі фінансові заощадження. Значна їх частка вкладається у капітальний ремонт не тільки комунальних, але й тих доріг, які наразі віднесені до загальнодержавних і є важливими для місцевої громади. Як правило, постійний контроль за роботою підрядників представниками органів місцевого самоврядування дає свої позитивні результати – якість таких доріг покращується, а вартість будівництва чи капітального ремонту зменшується. До комунальної власності також варто віднести стан доріг, які з'єднують поселення в громаді, крім доріг, які з'єднують центри громад і автомагістралей. Як правило, по них їздять мешканці громади, тому їх утримання має стати одним із повноважень об'єднаних територіальних громад. За статистичними показниками, на такі цілі потрібно близько 10 млрд. грн. щорічно. Ці кошти мають бути передбачені в місцевих бюджетах. Саме тому доцільною видається пропозиція щодо відновлення транспортного податку, як місцевого, база оподаткування якого має корелюватись із вартістю заправки одного бака в рік.

Платниками податку мають бути фізичні та юридичні особи – власники/користувачі автотранспорту за місцем їх фактичного постійного перебування/відстою. Якщо для утримання доріг джерела ресурсів мають бути закріплені за відповідними місцевими бюджетами, то будівництво та капітальний ремонт має фінансуватись за рахунок коштів державного бюджету. Однак замовником таких робіт повинні бути органи місцевого самоврядування, яким мають передаватись кошти у вигляді субвенцій. Не всі територіальні громади будуть спроможними ефективно використати такі субвенції, тому застосування інструментів міжмуніципального співробітництва буде досить ефективним. Науковці стверджують, що якщо обсяг таких субвенцій щорічно становитиме близько 12 млрд. грн., то за п'ять років можна буде здійснити капітальний ремонт всіх доріг місцевого значення [2].

Запобігання корупції. Всім відомо, що корупція розвивається за вертикальним принципом, коли частина неправомірної вигоди передається по ієрархії державних органів. З цього приводу можемо зазначити, що реформа з децентралізації влади суттєво ослаблює такі корупційні схеми. Це здійснюється тому, що система контролю за діяльністю органів публічної влади виводиться з-під впливу тих самих органів влади, які контролюються. З приводу подолання корупції на місцевому рівні ми можемо запропонувати такий підхід. Запровадження формалізованого та постійного нагляду за законністю актів органів місцевого самоврядування з боку місцевих державних адміністрацій дозволить зменшити корупційні ризики в системі органів місцевого самоврядування. Оскільки органам місцевого самоврядування передаються і повноваження, і ресурси, і корупційні ризики, ефективне налагоджування системи контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування дозволить зменшити такі ризики.

У цьому контексті дискусійним питанням є доцільність існування районних рад. Науковці стверджують, що їх функціонування зменшує антикорупційну стійкість системи організації територіальної влади [2].

З цього приводу констатуємо, що стаття 133 Конституції України

передбачає, що райони та області, як складові адміністративно-територіального устрою, мають існувати. Стаття 118 Основного закону передбачає, що на цих рівнях створюються відповідно районні та обласні державні адміністрації [4]. Таким чином, система державної вертикалі є чітко визначеною.

Норми частини третьої статті 140 Конституції України, які передбачають, що «органами місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ та міст є районні та обласні ради» [4] слід розглянути більш детально. Первинним суб'єктом місцевого самоврядування є територіальна громада, представляє яку сільська, селищна, міська ради. Районна та обласна ради з'являються тоді, коли виникає потреба представляти їх спільні інтереси.

Варто зазначити, що ці органи за своєю природою дуже різні. Районна рада є органом місцевого самоврядування, що представляє спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст. Вона формується жителями району шляхом прямих виборів депутатів, які з поміж себе обирають голову районної ради. Саме тому районні ради мають право на існування.

Більше того, згідно Концепцією реформування місцевого самоврядування передбачається, що районний рівень залишається, проте у новому реформованому вигляді [7]. З метою удосконалення діяльності районних, обласних рад та інших місцевих органів державної влади потрібно прийняти ключовий закон «Про адміністративно-територіальний устрій», який розв'яже цю проблему.

2. Апробація результатів наукового дослідження (виступи на наукових та науково-практичних конференціях, семінарах)

Виконавці НДР презентували основні результати своїх досліджень на різноманітних наукових форумах, зокрема у роботі:

1. Міжнародний форум «Innovation Market-2019» (Виставковий центр «КиївЕкспоПлаза» (м. Київ, вул. Броварський проспект 15, 4-А). 5-7.11.2019 р.

2. Wolves Summit – 2019 (Міністерство Інвестицій і Розвитку Республіки Польща). 23 - 24.10.2019 р.

3. Щорічна Всеукраїнська науково-практична конференція за міжнародною участю (Київ, 24 трав. 2019 р.). Інституціалізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали (Київ, НАДУ, 24 трав. 2019р.).

4. Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція. Місьцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019.

5. Міжнародна науково-практична конференція «Державне управління в Україні: виклики та перспективи» (м. Запоріжжя, 10–11 травня 2019 р. – Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2019).

6. III міжнародна науково-практична конференція «Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку» (Маріуполь, 9–10 жовтня 2019 р., Донецький державний університет управління, 2019).

7. Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки» (м. Вінниця, 21 січня 2019 року).

3. Перелік наукових та навчально-методичних праць, виданих виконавцями НДР

Монографії:

1. Грищенко І.М. Публічне управління розвитком регіонів у процесі побудови сервісно-орієнтованої держави: теорія, методологія та практика : монографія. Київ, 2018. 304 с. (7,6 др. арк., 1,4 др. арк.).
2. Грищенко І.М. Управлінські інновації: соціально-економічний аспект : монографія. Київ, 2019. 304 с. (7,6 др. арк., 2,1 др.арк.).
3. Приліпко С. М. Розвиток обслуговуючої кооперації сільських територій: теорія та практика : монографія. Київ, 2019. 372 с. (9,3 др. арк.).
4. Приліпко С. М. Європейська модель функціонування кооперативних організацій у аграрній сфері: досвід для України : монографія. Київ, 2019. (0,7 др. арк.).
5. Vasylieva, O., Vasylieva, N. and Prylipko, S. “Professionalization of public service in terms of reforming the territorial organization of power”, *Innovations in Science: the Challenges of Our Time. Collective monograph. Volume 2.* Chikago, Illinois, USA: Accent Graphics Communications & Publishing, pp. 172-183.

Статі, опубліковані у міжнародних виданнях:

1. Gryshchenko I.M. and Kulaiets M. M. Development of the capacity of territorial communities (Розвиток потенціалу територіальних громад) // Scientific bulletin of Polissia № 2 (14), P. 1, 2018. – P. 98–104 (0,6 др. арк.).
2. Martunyuk O., Goncharenko O., Vitvitskaya O. Modeling of enterprise development on the basis of approximation of methods of innovation dynamics. // Atlantis Press // <https://www.atlantis-press.com/proceedings/smtesm-19> Хмельницький (0,75 др. арк.).
3. O. Martyniuk, O. Vitvitskaya, V. Lagodiienko, I. Krupitsa. Formation of an innovative concept of management on the basis of reconstruction of genetic algorithm of management technology // Periodicals of Engineering and Natural Sciences // p.487-499, Vol 7, No 2 (2019) (Scopus) (0,75 др. арк.).

4. Vytvytska O. Martynyuk O., Shpak N. Structural-functional modeling for the determination of the company's equilibrium conditions in the dynamic business environment // *Mathematical Modeling and Computing* Volume 6, Number 2, 2019 (Scopus) (0,75 др. арк.).

5. Vitvitskaya O., Martynyuk O., Kulayets M., Karcheva G. Formation of enterprise management model based on innovation dynamics // *Innovative Marketing*, 15 (4), 2019 (Scopus) (0,75 др. арк.).

Статті в наукових виданнях:

1. Гребенюк Б. О. Ефективність взаємодії влади, інститутів держави та громадянського суспільства в протидії корупції / Б. О. Гребенюк // *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія : Державне управління. - 2019. - Т. 30(69), № 3. - С. 48-52.* URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sntvupa_2019_30%2869%29_3_11

2. Грищенко І.М. Аналіз державної політики у сфері розвитку сільських територій // *Аналіз державної політики у сфері розвитку сільських територій // Державне управління: удосконалення та розвиток. 2019. № 1. (0,4 др. арк.).*

3. Горбата Л.П. Діяльність структурних підрозділів органів публічної влади в контексті забезпечення їх інформаційної відкритості. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія : Державне управління. 2019. Т. 30 (69), № 3. С. 42–47.*

4. Мухін В.М. Обґрунтування необхідності ефективного державного регулювання любительського рибальства в Україні. Електронне «державне управління : удосконалення та розвиток». [www. du.nauka.com.ua](http://www.du.nauka.com.ua) | №3 2019 р. | 28.03.2019.

5. Обиход К.О. Організація внутрішнього контролю надання послуг науковими установами // *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Міжнародні економічні відносини та світове господарство».* 2019. (0,67 др. арк.).

6. Павловська А. Аналіз сучасних проблем в організації діяльності влади на місцевому рівні. Право та державне управління: збірник наукових праць. Запоріжжя. Класичний приватний університет. 2019. №3. URL: http://www.pdujournal.kpu.zp.ua/archive/3_2019/tom_2/34.pdf. С.207-2012.

7. Обиход К.О. Організаційні та облікові аспекти функціонування наукових установ державного секторе/ Облік і фінанси, 2019. URL: <https://journals.indexcopernicus.com/search/article?articleId=2017018>
<https://my.su/5qdw> (0,68 др. арк).

8. Федорова А. М. Концепція взаємодії органів публічної влади з громадськістю / А. М. Федорова // Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія : Державне управління. - 2019. - Т. 30(69), № 3. - С. 151-155. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sntvupa_2019_30%2869%29_3_28

9. Gorbata L. P. Open data: practical aspects of their introduction in the conditions of effective public management. *LEGEA ŞI VIAŢA*. 2019. № 7/2. С. 31–34.

Тези доповідей на науково-практичних конференціях:

1. Атлашева А. І. Парадигма публічного управління «GOOD GOVERNANCE» : Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). □ К. : РВВ НУБіП України, 2019. С. 29-31.

2. Атлашева А. І. Формування громадянських компетентностей : Інституціоналізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 трав. 2019 р.) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білинської, О. М. Петроє. □ Київ : НАДУ, 2019. Т. 1. 172 с. С. 30-32.

3. Бірюков В. В. Наукові підходи до вивчення механізмів державного регулювання забезпечення екологічної безпеки в Україні: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ.

інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019. С. 36-40.

4. Бесарабець В. О. Децентралізація та управління місцевим розвитком: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). □ К. : РВВ НУБіП України, 2019. С. 31-36.

5. Валов О. В. Формування спроможних територіальних громад в Тернопільській області : Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019. С. 25-29.

6. Гончарова Т.В. Державне регулювання цін, як метод державного управління економікою : Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019. С. 44-46.

7. Гребенюк Б.О. Громадський контроль як ефективний механізм протидії корупції. *Сучасні управлінські та соціально-економічні аспекти розвитку держави, регіонів та суб'єктів господарювання в умовах трансформації публічного управління*: матеріали II-ї міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 6 листопада 2019 р.). Одеса: Одеський національний політехнічний університет, 2019. 160 с. С. 97-99.

8. Гребенюк Б.О. Форми прояву корупції у сучасному суспільстві. *Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку*: матеріали III-ї міжнародної науково-практичної конференції (Маріуполь, 9-10 жовтня 2019 р.). М.: Донецький державний університет управління, 2019. 405 с. С. 132-134.

9. Грищенко І.М. Поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державного управління. Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. К. : РВВ НУБіП України, 2019. 141 с.

10. Грищенко І.М. , Гончарова Т. В. Інноваційні підходи до управління розвитком регіонів. Інституціоналізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 трав. 2019 р.) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білинської, О. М. Петрось. Київ : НАДУ, 2019. Т. 1. 172 с. С. 45-47.

11. Грищенко І. М., Стрійчак_Ковальська Г.К. Формування громадянського суспільства в сучасних умовах становлення української державності. Інституалізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів. Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. К. : РВВ НУБіП України, 2019. 141 с.

12. Горбата Л. П. Комунікаційна стратегія: інструмент формування інформаційної спроможності територіальної громади. *Інституціоналізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції за міжнародною участю (Київ, 24 травня 2019 року) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білинської, О. М. Петрось. Київ : НАДУ, 2019. Т. 1. 172 с. С. 47–48.*

13. Горбата Л. П. Відкриті дані: досвід міста Гданськ (Польща) та впровадження в Україні. *Державне управління в Україні: виклики та перспективи : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 10–11 травня 2019 р.* Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2019. 116 с. С. 46–49.

14. Клапцуняк В.М. Вплив децентралізації влади на зростання ролі громадянського суспільства в Україні: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019. С. 57-60.

15. Ковальська О. М. Формування публічної політики у сфері екологічного контролю із залученням міжнародної мережі з екологічної

відповідальності та правозастосування INECE: Інституціалізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 трав. 2019 р.) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білинської, О. М. Петроє. □ Київ : НАДУ, 2019. Т. 1. 172 с. С. 66-69.

16. Ковальська О. М. New public management в децентралізації та управлінні місцевим розвитком: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019. С. 60-62.

17. Кохман О. А. Формування та розвиток спроможності Великогаївської об'єднаної територіальної громади: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019. С. 65-68.

18. Кузьменко С. М. Створення самодостатніх територіальних громад : Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019. С. 68-70.

19. Лактіонова О.О. Система публічного управління закладами освіти у Франції: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: Інституціалізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 трав. 2019р.) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білинської, О. М. Петроє. Київ : НАДУ, 2019. Т. 1. 172 с. С. 53-55.

Лактіонова О.О. Система управління місцевим розвитком у Франції: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). □ К. : РВВ НУБіП України, 2019. С. 70-72.

20. Лактіонова О. О. Формування публічної політики у сфері розвитку е-урядування: досвід Франції : Інституціалізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щоріч.

Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 трав. 2019 р.) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білинської, О. М. Петроє. Київ : НАДУ, 2019. Т. 1. 172 с. С. 74-76.

21. Лещенко О.М. Регіональна політика в сучасних умовах державотворення: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). □ К. : РВВ НУБіП України, 2019. С. 72-78.

22. Лещенко О. М. Шляхи вдосконалення публічної політики в Україні : Інституціалізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 трав. 2019 р.) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білинської, О. М. Петроє. Київ : НАДУ, 2019. Т. 1. 172 с. С. 78-80.

23. Малишева О. В. Форми та напрями взаємодії органів влади з інститутами громадянського суспільства у реалізації проектів розвитку на регіональному рівні: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019.

24. Міняйло О. В. Фінансова децентралізація та її вплив на розвиток територіальних громад : Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). □ К. : РВВ НУБіП України, 2019.

25. Павловська А.О. Впровадження уніфікованих норм та стандартів організаційно-управлінської діяльності в органи публічної влади // Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки, XXVI Міжнародна науково-практична інтернет-конференція. м. Вінниця, 21 січня 2019 року. – Ч.10, с. 31-35.

26. Петренко Ю. В. Регіональна політика держави в сучасних умовах: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019.

27. Петренко Ю. В. Суспільні виклики щодо формування та реалізації публічної політики в Україні : Інституціалізація публічного управління в

Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 трав. 2019 р.) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білинської, О. М. Петрос. Київ : НАДУ, 2019. Т. 1. 172 с. С. 96-98.

28. Плюшкін А. Ю. Публічне оцінювання критеріїв діяльності поліцейських: : Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019.

29. Плюшкін А. Ю. Формування публічної політики в Україні щодо здійснення антикорупційних заходів та їх впливу на безвізовий режим: Інституціалізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 трав. 2019 р.) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білинської, О. М. Петрос. Київ : НАДУ, 2019. Т. 1. 172 с. С. 99-101.

30. Пожиленко А.С. Децентралізація місцевого самоврядування в окремих країнах романо–германського типу правової системи : Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019

31. Поздняков Д. В. Органи місцевого самоврядування як суб'єкт публічної політики: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019.

32. Собко О. Л. Використання методів системного аналізу в публічному управлінні: Інституціалізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 трав. 2019 р.) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білинської, О. М. Петрос. Київ : НАДУ, 2019. Т. 1. 172 с. С. 112-114.

33. Собко О. Л. Розвиток місцевого самоврядування на сучасному етапі розвитку: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали

Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019.

34. Федорова А.М. Підвищення ефективності взаємодії органів публічної влади з громадськістю для формування безпечного життя громадян. *Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку*: матеріали III-ї міжнародної науково-практичної конференції (Маріуполь, 9-10 жовтня 2019 р.). М.: Донецький державний університет управління, 2019. 160 с. С. 107-109.

35. Федорова А.М. Структура суб'єктів публічної влади у процесі формування безпечного середовища для життєдіяльності населення. *Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку*: Матеріали III міжнародної науково-практичної конференції (Маріуполь, 9–10 жовтня 2019 р.) [упоряди. О.О. Дубравіна, З. М. Калюжна.]. – М.: Донецький державний університет управління, 2019. – 405 с. – С.180-182.

36. Цикаленко Т.В. Аналіз власних повноважень органів самоорганізації населення: Місцеве самоврядування: сучасні тенденції розвитку: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (03- 14 січня 2019 року). К. : РВВ НУБіП України, 2019.

Навчальні посібники

1. Грищенко І.М. Кадрове забезпечення органів місцевої влади у сфері надання публічних послуг : навч. посіб. Київ, 2018. 284 с. (7,1 др.арк., 1,27 др.арк.).

2. Грищенко І.М. Організація надання публічних послуг на місцевому рівні : навч. посіб. 2-ге вид., допов. і переробл. – Київ, 2018. 400 с. (10 др. арк., 2,55 др. арк.).

3. Витвицька О.Д. Державне управління інноваційною діяльністю навчальний посібник. К: НУБіП, 2019. (12,5 др. арк.)

Методичні розробки для навчального процесу, видані у 2019 р.

1. Витвицька О.Д., Кулаєць М.М. Методичні вказівки для самостійного вивчення дисципліни «Державне управління інноваційною діяльністю». К. : НУБіП, 2019. 94 с. (5,8 др. арк.).

2. Стретович О.А. Методичні рекомендації для підготовки до тестового контролю знань з дисципліни “Управління інноваційними проектами” для студентів денної форми навчання освітнього ступеня «магістр», галузь знань «управління та адміністрування» спеціальності 073«менеджмент» (ЦП «КОМПРИНТ» 4,5 у.д.а. Протокол №1 від 20.09.2018р.).

3. Стретович О.А. Методичні вказівки для самостійного вивчення курсу “Управління ризиками в інноваційній діяльності” для студентів денної форми навчання освітнього ступеня «Магістр», галузь знань «Управління та адміністрування» спеціальності 073«Менеджмент» (ЦП «КОМПРИНТ» 6,8 у.д.а. Протокол №1 від 20.09.2018р.).

4. Скрипниченко В.А. Методичні рекомендації: "Системний аналіз і прийняття управлінських рішень". К. : НУБіП, 2019. (1,1 др. арк.).

Висновки

Основними результатами дослідження за звітний період з 24.11.2018 р. по 22.11.2019 р., що викладені у звіті та в наукових публікаціях виконавців НДР є наступні:

- визначено та обґрунтовано актуальність розробки теоретичних засад і механізмів реалізації інноваційних процесів у різних сферах публічного управління з урахуванням сучасних викликів та процесів суспільного розвитку в Україні;

- проаналізовано стан розробленості проблеми вироблення механізмів реалізації інноваційних процесів у різних сферах публічного управління;

- узагальнено зарубіжний досвід щодо механізмів реалізації різноманітних інновацій у сфері публічного управління;

- обґрунтовано необхідність запровадження технологій управління якістю професійної підготовки публічних службовців в системі післядипломної освіти як інноваційний механізм підвищення конкурентоспроможності освіти;

- здійснено порівняльний аналіз моделей участі громадськості в сфері протидії корупції в органах державної влади та визначено перелік перспективних напрямів впровадження моделі співробітництва громадськості з органами публічної влади України в сфері протидії корупції;

- узагальнено теоретико-методологічні засади формування та реалізації інформаційної відкритості як основи підвищення управлінської ефективності елементів системи публічного управління шляхом впровадження технологій відкритого моніторингу соціально-економічного розвитку територій;

- визначено, що для вдосконалення діяльності районних, обласних рад та інших органів місцевого самоврядування необхідно прийняття Закону України «Про адміністративно-територіальний устрій»;

- обґрунтовано створення відповідних правових, організаційних та фінансових умови, достатньої кількості підготовленого персоналу, здатного приймати обґрунтовані, продумані, ефективні рішення, які забезпечать розвиток територіальних громад та держави як ціле.

На основі результатів виконання НДР опубліковано та підготовлено до видання:

монографії – 5;

статей у міжнародних виданнях – 5;

статей у вітчизняних наукових виданнях – 9;

тез доповідей – 36;

навчальних посібників – 3

та методичних розробок – 4.

Основні результати НДР були презентовані виконавцями в 7 наукових конференціях з проблем інновацій та публічного управління.

Перелік джерел посилання

1. Бобровська Олена. Інноваційне управління як важель і джерело інноваційного розвитку регіонів. Публічне управління: теорія та практика : Збірник наукових праць Асоціації докторів наук з державного управління. – 4 (8), 2011. С. 20-27.
2. Вакуленко В.М. Види інновацій в освіті та їх класифікація. Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. № 4.2010.
3. Вермінська О.М. Управління інноваційними процесами на державному та регіональному рівнях. Вісник Національного університету „Львівська політехніка”. № 704. 2011. URL: http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/12409/1/014_Upravlinnja%20innova_83_88_704.pdf
4. Вільний тлумачний словник української мови. URL: <http://sum.in.ua/f/innovacija>.
5. Гев'юк Андрій. Роль інновацій в системі державного управління. Буковинський вісник державної служби і місцевого самоврядування. Андрій Гев'юк. URL : <http://buk-visnyk.cv.ua/naukova-dumka/116/>
6. Дегтярєва І. О. Інновації в державному і муніципальному управлінні як необхідна умова соціально-економічних досягнень в сучасній Україні. Ія Олександрівна Дегтярєва. Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія: Державне управління. 2014. Вип. 1. С. 5–11. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNUCZUDU_2014_1_3
7. Деякі питання визначення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2017-2021 роки: постанова КМУ від 28 грудня 2016 р. № 1056. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1056-2016-п>
8. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 р. № 40-IV URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.

9. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні». Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 19-20, ст.166. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>.

10. Інноваційна політика держави // Основи економічної теорії: політекономічний аспект. URL : [http:// ukrkniga.org.ua/ukrkniga-text/630/39/](http://ukrkniga.org.ua/ukrkniga-text/630/39/).

11. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки. Навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2012. 448 с.

12. Інноваційний процес URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Інноваційний_процес

13. Кайда О.П. Інноваційні засади формування та реалізації соціальної політики в Україні. Олексій Петрович Кайда: дис. ... канд. держ. упр. (спеціальність 25.00.01 – теорія та історія державного управління, МАУП). К. 2018. 197 с.

14. Канчур В.Ю. Інновації як умова забезпечення ефективності діяльності органів державної влади. URL: <http://www.kds.org.ua/blog/kanchura-vyu-tvorcha-robota-innovatsii-yak-umova-zabezpechennya-efektivnosti-diyalnosti-organiv>.

15. Комар Ю. Теоретико-методологічні підходи до формування інноваційних механізмів системи державного управління підготовкою студентів-управлінців. Ю. Комар. Освіта і управління [Текст] : наук.-практ. журн. Вип. 2. Т. 10. К. : [б. в.], 2007. С. 73–79.

16. Комарницька Н.М. Формування і оцінювання системи управління інноваційною діяльністю підприємства. Наталья Миколаївна Комарницька : дис.... канд. екон. н. (спеціальність 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності), Нац-й ун.-т «Львівська політехніка»). Львів. 2016. 230 с.

17. Корнієцький Олександр, Орел Анна. Методологічні аспекти сучасних технологій публічного адміністрування: інноваційні інструменти. Галицький економічний вісник, 2016, № 2 (51). URL: http://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/20624/2/GEB_2016n2_%2851%29_Korniyetskyu_O-Methodological_aspects_45-51.pdf

18. Лисюк В. М. Інноваційна політика – основа модернізації економіки держави . В. М. Лисюк, М. Г. Скрипник. Економіка: реалії часу. 2013. № 1 (6). – С. 147–152. – Режим доступу : <http://economics.opu.ua/files/archive/2013/n1.html>.

19. Луциків І. В. Дослідження особливостей інноваційного розвитку системи публічного управління в Україні / І. В. Луциків, О. А. Сороківська, І. В. Котовська. Економіка та суспільство. 2017. Вип. 12. С. 124-128. URL: http://economyandsociety.in.ua/journal/12_ukr/19.pdf

20. Менеджмент та маркетинг інновацій : монографія за заг. ред. проф. С.М. Ілляшенка . Суми: Університ. кн. , 2004. 616 с.

21. Петринка В.Ю. Формування стратегії інноваційного розвитку промислових підприємств України на основі енергозбереження. Вікторія Юріївна Петринка: дис.. канд..екон. н. (спеціальність 08.00.03 – економіка та управління національним господарством, Східноєвропейський нац. ун.- т імені Лесі Українки). Львів. 2016. 238 с.

22. Попова О. В. Розвиток інноваційних процесів у середніх загальноосвітніх навчально-виховних закладах України в ХХ столітті: автореф. дис. ... д-ра пед. н./ Харківський держ. пед. ун.-т ім. Г.С.Сковороди. Харків. 2001. 32 с.

23. Сапа Н.В. Формування інноваційного механізму державного управління в умовах глобалізації. Н. В. Сапа. Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2008. Вип. 35. С. 55 – 69. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpvgvzdia_2008_35_7

24. Семенець-Орлова І.А. Теоретичні засади державного управління освітніми змінами / Інна Андріївна Семенець-Орлова : Дис. ... д-ра держ. упр. (спеціальність 25.00.01 – теорія та історія державного управління, МАУП). К. 2018. 523 с.

25. Федорчак О.В. Інноваційний механізм державного управління: підходи до формування. О.В. Федорчак . Ефективність державного управління. 2012. Вип. 33. С. 150–157.

26. Хачатурян Х.В. Інновації в державному управлінні: Монографія. К.: Вид-во НАДУ, 2005. 252 с.

27. Шевчук В.В. Удосконалення державного регулювання інноваційного розвитку системи охорони здоров'я України / Вікторія Вікторівна Шевчук : дис.... канд. держ. упр. (спеціальність 25.00.02 – механізми державного управління, Чорноморський нац. ун.-т імені Петра Могили). – Миколаїв, 2017. 219 с.

28. Шепеленко О.Г. Механізми реалізації державної інноваційної політики на регіональному рівні. Олена Генадіївна Шепеленко : дис. ... канд. держ. упр. (спеціальність 25.00.02 – механізми державного управління, ХРІДУ). Одеса. 2016. 255с.

29. Яровенко Т.С. Види інновацій в освіті та їх класифікація. Вісник Дніпропетровського університету. Серія "Економіка. [Електронний ресурс]. URL: <http://vestnikdnu.com.ua/archive/201264/yarovenko.html>